

Kim: "Martínez el Facha segur que es mobilitza rà contra el nou Estatut"

És un dels personatges més entranyables de la revista *El Jueves*, malgrat que és un fatxa sense reciclar. De cognom Martínez i de nom Florentino, no fa altra cosa que ficar-se en tota mena d'embolics per defensar Espanya i el que calgui. Kim, el seu autor, està segur que la nova situació política el traurà de polleguera.

Text: Carles Santamaria Foto: Francesc Melcion

Ediciones El Jueves acaba de treure l'àlbum *Lo más mejor de Martínez el Facha*, una antologia de les millors i més significatives historietes de la sèrie creada per Joaquim Aubert, més conegut com Kim. El llibre complaurà els fans de la sèrie, ja que té extres tan interessants com ara els primers esbossos del personatge, il·lustracions i divertits muntatges fotogràfics que situen Martínez al costat de Franco.

—Com va sorgir el personatge?

—La història té la seva gràcia. Recordo que era estiu. La gent que portava *El Jueves* va decidir que calia fer sèries amb personatges fixos i els dibuixants se'ls van repartir. Però jo estava de vacances i quan vaig arribar només quedava un personatge per triar: el fatxa. Quina feina! Al principi no ho tenia gaire clar, perquè representava tot allò que jo més refusava. Aleshores se'm va acudir un personatge que fos un xic beneit, el Florentino Martínez, que realment es creïés tot el tema del franquisme, que fos una mena d'idealista, perquè hi ha altres personatges a la sèrie, més carques i hipòcrites que ell, que es mouen per interessos particulars.

—Com per exemple el Morales, que és el cap del Martínez...

—El personatge del Morales va sorgir quasi immediatament. Però aquest feixista no té ges de tendresa ni idealisme; és un aprofitat que explota el Martínez i l'utilitza per aconseguir els seus fins egoistes. Un altre que viu del tema és el pare Boquerini, un capellà argentí que va fugir d'aquest país quan hi va arribar la democràcia.

—Un personatge amb 25 anys d'existència com Martínez el Facha dona per a moltes historietes. Quines li agraden més?

—La veritat és que estem parlant de centenars de pàgines en les quals al pobre, amb el seu inseparable col·lega l'Adolfito, li ha passat de tot. Compti que ha estat a les dues guerres del Golf, ha vist caure el comunisme, va viure l'arribada del PSOE al poder i com l'Aznar feia que la dreta tornés a governar. Però mani qui mani, ha rebut garrotades de tothom, perquè —torno a repetir— és un pobre *pringat*.

—Segur que el govern tripartit català, la victòria de Zapatero i el replegament de tropes de l'Iraq li provocaran alguna reacció...

—No m'estranyaria que marxés ell sol cap a Bagdad per restaurar el suposat honor perdut de l'exèrcit espanyol, com a l'època de la croada de la División Azul contra l'URSS. La victòria de l'esquerra podria provocar una mobilització de Martínez i companyia. Segur que el tema del nou Estatut de Catalunya el traurà de polleguera i farà alguna moguda, perquè creurà que la unitat d'Espanya està en perill. La ve-

ritat és que la nova situació dona molt de joc.

—Una curiositat: ¿ha rebut alguna amenaça, aquests anys, de grups feixistes?

—Recordo que al començament de sortir les historietes vaig rebre algunes cartes plenes d'insults, però estaven escrites a mà amb una cal·ligrafia i una ortografia molt deficientes i ens vam adonar que totes les missives les escrivia la mateixa persona. El que sí que resulta curiós és que una vegada una persona, que es va identificar com a falangista mentre jo firmava exemplars del còmic, em va comentar que ell estava segur que jo tenia contactes dins dels grups fatxas perquè les historietes de Martínez el Facha reflectien molt bé el que passa dins del *Movimiento*, quan resulta que jo m'ho invento tot i no tinc cap mena d'informadors. Però ell va marxar convençut que jo hi tenia infiltrat una mena de gola profunda.

—L'estructura narrativa de les historietes s'assembla als còmics d'humor de Bruguera, on als protagonistes sempre els toca el rebre i han de sortir cames ajudeu-me perseguits per tothom en la darrera vinyeta.

—Jo tenia molt clar des d'un principi que si havia de fer una sèrie d'humor calia seguir aquesta estructura: la vinyeta final amb el pobre Martínez perseguit per tothom perquè les seves bones intencions han provocat alguna catàstrofe. He de reconèixer que els tebeos de Bruguera m'han influenciat, ja que els he llegit des de petit i sempre els he trobat genials.

—El Jueves és una revista d'humor

satíric que setmana rere setmana fa el seu retrat del que passa a Espanya i al món. ¿Era més difícil fer-ho fa vint-i-cinc anys, quan va sortir la publicació en plena Transició, o ara, en l'etapa Zapatero?

—Cal tenir present que el secret d'una bona revista d'humor és que fins i tot de les situacions polítiques més ensopides en sàpiga treure el suc. A més, cal tenir una cosa present: Espanya dona molt de joc sempre, perquè tenim una colla de polítics, artistes i famosos de tota mena que sembla que ells mateixos escriguin els acudits. Per exemple, Francisco Álvarez Cascos, que s'ha retirat de la vida política, sembla un personatge sortit d'una pel·lícula de Berlanga.

—Una pregunta inevitable per a l'autor del personatge: ¿s'ha plantejat jubilar definitivament el Florentino Martínez?

—Si vol que li digui la veritat, aquest és un tema que encara no he estudiat seriosament. Martínez el Facha és un dels personatges que s'identifiquen amb la revista *El Jueves* perquè hi és des del principi. Però de vegades també tinc els meus dubtes de fins a quin punt li interessa a la gent jove, malgrat que cada cop que signem còmics hi ha un munt de gent de totes les edats perquè els firmi exemplars de Martínez el Facha.

La botiga on trobaràs el teu món.

NORMA
Comics
.com

Passeig de Sant Joan, 9. Barcelona. Al costat d'Arc de Triomf.

